

I. ქართული ლიტერატურა

- (2) 1. გაიხსენეთ იაკობ ხუცესის თხზულება „შუშანიკის წამება“:
1. *გადმოეცით* თქვენი სიტყვებით, რა უთხრა იაკობმა მცველს ისეთი, რომ მან გვემული დედოფლის სანახავად იგი სენაკში შეუშვა.
  2. რა მიზნით მივიდა ციხეში სიკვდილის პირას მყოფ დედოფალთან ჯოჯიკი?
- (1) 2. გაიხსენეთ იოვანე საბანისძის თხზულება „აბო თბილელის წამება“:
- კონკრეტულად რის გამოა არაბთა მიერ დაპყრობილ ქართველთა ნაწილი „გუემული და ქენჯინილი“?
- (5) 3. გაიხსენეთ გულანშაროს ეპიზოდი „ვეფხისტყაოსნიდან“:
1. როგორ მოახერხა ფატმანმა ნესტანის გამოსხნა დავარის მონებისაგან?
  2. რა პირობით გაუმჟღავნა ფატმანმა უსენს ნესტანის ამბავი?
  3. როდის შეახსენა კიდევ ერთხელ ფატმანმა უსენს თავისი პირობა?
  4. რის გამო ეშინოდა ფატმანს ჭაშნაგირისა?
  5. რით დასრულდა ფატმანისა და ჭაშნაგირის კონფლიქტი?
- (2) 4. გაიხსენეთ სულხან-საბა ორბელიანის არაკი „მაოხრებელი მეკვდარი“:
1. რამ განაპირობა გზირის ქცევის ამგვარი შეფასება: „ცოცხალმან მოგვთხარა“?
  2. რას გულისხმობდნენ სოფლის მცხოვრებლები გზირის შესახებ ნათქვამ სიტყვებში: „მკვდარმან აგვაოხრა“?
- (2) 5. გაიხსენეთ დავით გურამიშვილის „დავითიანი“:
1. რა არის, დავით გურამიშვილის აზრით, იმის საწინდარი, რომ შთამომავლები მას არ დაივიწყებენ?
  2. რას უნდა ფლობდეს ადამიანი, რათა, პოეტის აზრით, „მუხლთ არ მოექნას“ ვინმეს?
- (2) 6. გაიხსენეთ გრიგოლ ორბელიანის ლექსი „თამარ მეფის სახე ბეთანიის ეკლესიაში“:
1. *განმარტეთ*, რის სიმბოლოა ამ ლექსში შავი ყორანი.
  2. *დაახახელეთ* სხვა პოეტის ლექსი, რომელშიც გვხვდება ეს სიმბოლური სახე.
- (2) 7. გაიხსენეთ ნიკოლოზ ბარათაშვილის პოემა „ბედი ქართლისა“:
1. *დაახახელეთ* სოფიოს ძირითადი არგუმენტი, რომელსაც იგი მეუღლესთან საუბრის დროს იყენებს.
  2. ავტორის რა შეფასება მოსდევს სოფიოს სიტყვებს?
- (2) 8. გაიხსენეთ ილია ჭავჭავაძის მოთხრობა „მგზავრის წერილები“:
1. ქართველთა მიმართ ავტორის რა დამოკიდებულება ჩანს სიტყვებში: ქართველებს თერგ-დალეულები „იმიტომ არ მოსწონთ, რომ თერგ-დალეულები მართლაც-და თერგ-დალეულები არიან“.
  2. რის მაჩვენებელი ჰგონია რუს ოფიცერს გენერალთა რაოდენობა?
- (2) 9. გაიხსენეთ ილია ჭავჭავაძის ლექსი „ჩემო კალამო“:
1. რა მიზანი ამოძრავებს პოეტს, როდესაც „სიავეს ქართველისას ამბობს“?
  2. პოეტის აზრით, ვინ იცის მისი „წმინდა... განზრახვა და სურვილი“?
- (2) 10. გაიხსენეთ აკაკი წერეთლის ლექსი „რაც არ იწვის, არ ანათებს...“:
1. რა არის ის გრძნობა, რომლისთვისაც პოეტი მზად არის სიცოცხლე გაიღოს?
  2. ავტორის აზრით, რა განცდა შეიძლება დაიბადოს „ჩემ ტანჯვაში“?

- (2) 11. გაიხსენეთ ვაჟა-ფშაველას პოემა „ბახტრიონი“:
1. რა ურჩიეს მტერთან საბრძოლველად მიმავალ ლელას მოლაშქრეებმა?
  2. რა სირცხვილი „აჭმია“ წიწოლამ საკუთარ დედას?
- (2) 12. გაიხსენეთ დავით კლდიაშვილის მოთხრობა „სამანიშვილის დედინაცვალი“:
1. რატომ ნანობდა პლატონი, რომ კირილეს გაჰყვა ქორწილში?
  2. რატომ არ სურდა პლატონს „საქვრივო“ ფულის გამორთმევა ბრეგაძეებისათვის?
- (2) 13. გაიხსენეთ გალაკტიონ ტაბიძის ლექსი „მთაწმინდის მთვარე“:
1. დაასახელოთ ეპითეტი, რომელიც „სევტში ჩაქსოვილ“ ლანდებს უჩვეულობას ანიჭებს.
  2. დაასახელოთ, რისთვისაა მზად ღირიკული გმირი, ოღონდ თქვას, „თუ ღამემ სულში როგორ ჩაიხედა“?
- (2) 14. გაიხსენეთ გურამ დოჩანაშვილის მოთხრობა „კაცი, რომელსაც ლიტერატურა ძლიერ უყვარდა“:
1. ვასიკო კეჟერაძის აზრით, რა საშუალებას უნდა მიმართონ იმისათვის, რომ ახალგაზრდებმა წიგნების კითხვა დაიწყონ?
  2. რატომ უწოდებს ვასიკო კეჟერაძე ხელმძღვანელ მუშაკს „ბედნიერ კაცს“?

II. წერითი დავალება

წერითი დავალების ინსტრუქცია:

ყურადღებით გაეცანით დავალებებს და გაიაზრეთ ისინი.

თუ ნაშრომი დავალებას არ უპასუხებს, მოცემული ტექსტის პერიფრაზია, არ არის შესრულებული არც ერთი მითითება ან მოცემული ტექსტი მთლიანობაში არაადეკვატურადაა გაგებულნი, ანდა ენობრივად იმდენად გაუმართავია, რომ აზრის გაგება ჭირს, დაიწერება 0 ქულა და ნაწერი აღარ გასწორდება.

ნაშრომი შესრულებული უნდა იყოს გასაგები (გარკვეული) ხელწერით. ის მონაკვეთები, რომელთა ამოკითხვაც გაძნელებდა, არ გასწორდება და თხზულების შეფასებისას მხედველობაში არ იქნება მიღებული.

ორივე წერით დავალებას თან ახლავს სამ-სამი მითითება. ამ მითითებებს უნდა უპასუხოთ ისე, რომ თხზულება აზრობრივად ერთიანი, მთლიანი გამოვიდეს და არ იყოს კითხვებზე ცალ-ცალკე გაცემული პასუხების მექანიკური ჯამი ან მოცემული ტექსტის პერიფრაზი (თუნდაც მთელი თხზულების შინაარსის გადმოცემა). გაითვალისწინეთ, რომ დავალების მითითება შესრულებულად არ ჩაითვლება, თუ მასზე მხოლოდ ერთი-ორი წინადადებით იქნება პასუხი გაცემული.

ჩამოაყალიბეთ თქვენი აზრი ნათლად, მკაფიოდ, დეტალურად და დასაბუთებულად. ნაშრომი შეფასდება იმის მიხედვით, თუ რამდენად ჩანს მასში არგუმენტირებისა (მაგალითებით საკუთარი მოსაზრებების დასაბუთების) და დამოუკიდებელი აზროვნების უნარი და არა იმის მიხედვით, ემთხვევა თუ არა თქვენი პოზიცია საყოველთაოდ აღიარებულ თვალსაზრისს. მსჯელობა უნდა იყოს ლოგიკურად გამართული და აბზაცებით დანაწევრებული; უნდა დაიცვათ სალიტერატურო ენის ნორმები.

ტესტში დატოვებულია ფურცლები შავი სამუშაოსათვის. ეს ნაწერი არ სწორდება.

პასუხების ფურცელში დაშვებული შეცდომა გადახაზეთ, ფრჩხილებში ნუ ჩასვამთ და ნურც დაჯღაბნით.

წერითი დავალების მაქსიმალური ქულაა 25.

ყურადღებით წაიკითხეთ მონაკვეთები ვაჟა-ფშაველას პოემიდან „აღუდა ქეთელაური“:

„ვის ამწყალობნებ, აღუდავ,
 ამა კურატით შავითა? –
 ჰკითხავს აღუდას ხუცესი
 გადაწეულის მკლავითა...“
 „ეგ სამხვეწროა, ბერდიავ,
 ძოდან მოკლულის ქისტისა.
 მუცალს ეტყოდენ სახელად.
 მაუნათლავის შვილისა...“
 „ქისტისად საკლავის დაკველა
 კარგად არ მოგიხდებისა.
 მამით არ მოდის ანდერძი,
 პაპით და პაპის-პაპითა,
 გონთ მოდი, ქრისტიანი ხარ,
 ურჯულოვდები მაგითა!...“
 „ზღვენსა ნუ გამიმსუბუქებ,
 მადლი თუ გწყალობს ღვთისაო,
 ემა ვარ მეც გუდანისჯვრისა,
 ხევსური თქვენის წყლისაო,
 მითამ ერთნი ვართ, ბერდიავ,
 მცხოვრებნი ერთის მთისაო?!“
 „ტყუილად სცდები აღუდავ,
 ტყუილად იცვეთ პირსაო!...“

გაჯავრდა ქეთელაური,
 ფერი დაიდვა მგლისაო;
 ხელი დაიკრა ფრანგულსა,
 შუქი ამოხდა მზისაო,
 უქნივა მოხვევრს ქედხედა,
 თავი მოგორავს ძირსაო...
 ბერდია ჯაგარაშლილი
 ხალხისკე იზამს პირსაო.
 „გაგონილაა, – იძახდა, –
 ასრე აგდება რჯულისა?!
 საკლავს თვითონ ჰკლავს აღუდა,
 მამხსენე ქისტის სულისა.
 ხალხო, მინდარის გავიგო
 პასუხი თქვენის გულისა.
 დაჯარდით, ხევსურთშვილებო,
 ყველანი – დიდნი, მცირენი,
 სამართალი ვქნათ, ვუმტვრიოთ
 აღუდას სახლის დირენი!
 ნუ დაინანებთ, ექმნენით
 ცოლ-შვილის ამატირენი.
 მოკვეთილ იყოს, სხვა ქვეყნის
 ცა-ღრუბლის შანამზირები!“

ყურადღებით წაიკითხეთ მონაკვეთები რიჩარდ ბახის მოთხრობიდან „თოლია ჯონათან ლივინგსტონი“:

ფრენა ჯონათან ლივინგსტონს ყველაფერს ერჩია. მაგრამ იგი ხვდებოდა, რომ მის ამ გატაცებას სხვა ფრთოსნები კეთილი თვალთ არ შეხედავდნენ. თვით მისი მშობლებიც ვერ ფარავდნენ შეშფოთებას, როცა ჯონათანი მთელი დღეებით მარტოვდებოდა, თავისთვის ვარჯიშობდა, რატომღაც წყლის ზედაპირთან დაფრინავდა.

იგი ვერაფრით მიმხვდარიყო, რატომ ჩერდებოდა ჰაერში მეტხანს, როცა წყლიდან ცალი ფრთის სიმაღლეზე მიფრინავდა და რატომ ეხარჯებოდა ამ დროს ნაკლები ენერჯია. დაჯდომისას, ჩვეულებრივ, ორი ფეხით დგაფუნით კი არ ჩადიოდა წყალში, არამედ მკვრივად აკეცილი ფეხებით წყლის ზედაპირზე გასრიალდებოდა ხოლმე და გარშემო მღოვრე ნაკადებს გაიყოფებდა. როცა მან ნაპირზეც დაიწყო ქვიშაზე სრიალი და ნაკვალევის ნაბიჯით ზომვა, მშობლები მართლაც სერიოზულად აღშფოთდნენ.

– რატომ, ჯონ? – ჰკითხა დედამ, – რატომ ისე არ იქცევი, როგორც ყველა?.. რატომ არაფერსა ჭამ? ჯონ, შენგან ცარიელი ბურტყელი და ძვლებილა დარჩა.

– ვიყო ძვალი და ტყავი, მე ეგ სულაც არ მადარდებს, დედილო. მე მინდა ვიცოდე, რა შემიძლია ვაკეთო ჰაერში და რა არა, ეს არის და ეს. უბრალოდ, მინდა ვიცოდე.

– მომისმინე ჯონათან, – უთხრა მამამ დაყვავებით. – სწავლა თუ გსურს, ჯობს საკვების მოპოვება ისწავლო. ფრენა, რა თქმა უნდა, ძალიან კარგია, მაგრამ მარტო ფრენით ხომ ვერ გაძლები. ნუ დაივიწყებ – იმიტომ დაფრინავ, რომ ჭამო.

ჯონათანმა თანხმობის ნიშნად თავი დაუქნია. რამდენიმე დღეს იგი მართლაც ცდილობდა სხვა თოლიელებით მოქცეულიყო: გაჰკიოდა და თანამომხმეებს ეკინკლავებოდა ნავსადგომებსა და თევზსაჭერ გემებთან, ყვინთავდა თევზისა და პურის ნატეხების დასაჭერად. არაფერი გამოუვიდა.

– რა უაზრობაა, – გაიფიქრა მან... – ამ დროს ხომ ფრენის შესწავლას მოვახმარდი. მაინც რამდენი რამ მაქვს შესაცნობი!

არ გასულა ცოტა ხანი და ჯონათანი ისევ მარტო იყო შორს, ზღვაში: მშიერი, გახარებული, აღტყინებული. ამჯერად ფრენის სისწრაფეს ამუშავებდა და ერთი კვირის ვარჯიში საკმარისი გამოდგა, რომ სიჩქარის შესახებ მეტი სცოდნოდა, ვიდრე ყველაზე სწრაფ თოლიას ამქვეყნად...

თოლიები ერთად შეჯგუფებულიყვნენ – სათათბირო შეკრებილიყო. ჩანდა, დიდხანს ისხდნენ ასე. მართლაც, მის გამოჩენას ელოდნენ.

„ჯონათან ლივინგსტონი! დადექი ცენტრში!“ – გაისმა უხუცესის მედიდური ხმა. ცენტრში ჩადგომა ან უდიდეს შერცხვენას, ან უდიდეს პატივს ნიშნავდა. ამგვარ პატივს თოლიები მხოლოდ

გამორჩეულ ბელადებს მიაგებდნენ. „ეჭვი არაა, გუნდმა ამ დილით, საუზმობისას, ჩემი გარღვევა შეამჩნია, – გაიფიქრა თოლიამ. – მაგრამ ასეთი პატივი რა საჭიროა. მე ბელადობა სულაც არ მინდა. მე მხოლოდ ის მინდა გავეუზიარო, რაც აღმოვაჩინე, ის უსაზღვრო სივრცეები დავანახვო, ჩვენ წინ რომ გადაშლილა“.

ჯონათანი ცენტრში დადგა.

„ჯონათან ლივინგსტონ, შენი თანაგუნდელების წინაშე შერცხვენილად ცხადდები!“ – განაცხადა უხუცესმა.

თითქოს თავში კეტი ჩასცხესო. მუხლებში სისუსტე იგრძნო, ბუმბული ჩამოეშალა, ყურებში რაღაც გუგუნებდა. სამარცხვინო ცენტრი? შეუძლებელია! გარღვევა! ეტყობა ვერ გაიგეს! ისინი შეცდნენ, აშკარად შეცდნენ!

„...დაუფიქრებლობისა და უპასუხისმგებლობის გამო, იმისთვის, რომ თოლიების და ოჯახის ღირსება და ადათი შელახე...“ – ზვიადად განაგრძობდა ხმა.

სამარცხვინო ცენტრი გუნდიდან გაძევებას და შორეულ კლდეებზე მარტოდმარტო გადასახლებას ნიშნავდა: „...მოვა დრო, ჯონათან ლივინგსტონ, როცა მიხვდები, რომ უპასუხისმგებლობა არაფერს გარგებს. ცხოვრების არსი ჩვენთვის უცნობი და შეუცნობადია, ერთია მხოლოდ ნათელი – ამქვეყნად იმიტომ მოვსულვართ, რომ ვჭამოთ და იქამდე ვიცოცხლოთ, სანამ გავძლებთ“.

თოლიები სათათბიროს, როგორც წესი, არასოდეს ეკამათებიათ, ჯონათანის ხმამ კი სიჩუმე დაარღვია: – უპასუხისმგებლობა? ძმებო! – წამოიძახა მან. – რა არის უპასუხისმგებლობა? ის რომ არსებობის უმაღლეს აზრს, დანიშნულებას ჩავწვდი და მას ვიცავ? ათასწლეულები გადის, დავეიალებთ თვეზის საძებნელად. ახლა ჩვენმა ცხოვრებამ სხვა აზრი შეიძინა – ცხოვრება შეცნობაა, აღმოჩენაა, თავისუფლებაა! გამომცადეთ, მომეცით საშუალება გაჩვენოთ, რას მივალწიე...

გუნდი თითქოს გაქვავდაო.

– შენ აღარ ხარ ჩვენი ძმა, – ერთხმად ჩაილაპარაკეს თოლიებმა, მედიდურად დაიხშეს ყურები და ზურგი აქციეს.

ჯონათანმა დარჩენილი დღეები სიმარტოვეში გაატარა. შორეულ კლდეებზე არ გაჩერებულა, უფრო იქით გადაფრინდა. მარტობა არ აღარდებდა, იმაზე წუხდა, რომ თოლიებმა არ ისურვეს დაეჯერებინათ ფრენის სიდიადე, არ ისურვეს თვალის გახელა და დანახვა... მარტოკას მოუწია იმით სარგებლობა, რისი განდობაც მთელი გუნდისთვის სურდა. ჯონათანმა ფრენა ისწავლა და არ ნანობდა, ამ ფასად რომ დაუჯდა...

სამი თვეც არ გასულა, ჯონათანს ექვსი მოსწავლე შეემატა. „ფრენა სიხარულის მომნიჭებელია!“ – ამ უცხო აზრს გაეცაცა ყველა და გაეძევებინათ კიდევ გუნდიდან...

– თოლიას აქვს ფრენის უფლება, იგი თავისი არსებით თავისუფლებისთვისაა მოწოდებული, – თქვა ჯონათანმა. – ერთადერთი ჭეშმარიტი კანონი ისაა, რომელსაც თავისუფლებისკენ მივყავართ, სხვა არ არსებობს.

(თარგმნეს გ. კვანტალიანმა და ნ. ბათლიძემ).

გაანალიზეთ მოცემული ტექსტები შემდეგი მითითებების მიხედვით:

- იმსჯელეთ, რა არის ვაჟა-ფშაველას ტექსტის მთავარი სათქმელი და რა მხატვრული საშუალებებითაა იგი გამოხატული.
- იმსჯელეთ, რა არის რიჩარდ ბახის ტექსტის მთავარი სათქმელი და რა მხატვრული საშუალებებითაა იგი გამოხატული.
- იმსჯელეთ, რა აქვს ამ ორ ტექსტს საერთო და რა განასხვავებს მათ.
თქვენი თვალსაზრისი დაასაბუთეთ!

დავალება № 2

სტატიაში „ურწმუნო მწერლებს“ არჩილ ჯორჯაძე აღნიშნავს:

იმაზე ადვილი არაფერია, მიადგე ღარიბი და დანაგრული კაცის კარს და დაიწყო ქვითინი – რა ხარ, რა ადამიანი ხარ, შენს ქოხში ბნელა, შენს ირგვლივ ოხვრავა, შენს გულში სევდაა...

[მწერლის] სიმამაცე და სიყოფადე ის არის, როდესაც გულგატეხილ ადამიანს ეტყვი – წარბებს ნუ იკრავ, გაიცინე და გაუღიმე მზეს, რომელიც ასეთის სიუხვით აბნევს ირგვლივ სიტბოს და სინათლეს, გაჰხედე ლაჟვარდ ცას, სადაც ვარსკვლავნი ციმციმებენ, ჩაიხედე შენს გულში, სადაც ღრმა აუზია სიყვარულისა, რომელსაც აღმოჩენა სჭირია, სიყვარულისა, რომელიც ათბობს დაობლებულ გულს და დაგრდომილს ადამიანად ხდის.

ლიტერატურა

შეფასების სქემა

1. იაკობმა მცველს შეახსენა ამაგი, რომელიც დედოფალს მასზე ჰქონდა გაწეული. სიკვდილის პირას მყოფ დედოფალთან ციხეში ჯოჯიკი მივიდა ცოდვების აღიარებისა და მონანიების მიზნით.

1. შეახსენა დედოფლის მიერ მასზე გაწეული ამაგი _____ 1ქ.
2. თავისი შეცოდებების აღიარების მიზნით _____ 1ქ.

2. არაბთა მიერ დაპყრობილ ქართველთა ნაწილი „გუემული და ქენჯნილია“ ქრისტიანული სარწმუნოებისადმი ერთგულების გამო.

ქრისტიანობისადმი ერთგულების გამო _____ 1ქ.

3. ნესტანის გამოსახსენებლად ფატმანმა თავის ყმებს დაგარის მონები დაახოცვინა. ფატმანმა უსენს ნესტანის ამბავი იმ პირობით გაუმჟღავნა, რომ იგი ამის შესახებ არავის ეტყოდა. ფატმანმა უსენს თავისი პირობა კიდევ ერთხელ მაშინ შეახსენა, როდესაც ვაჭართუხუცესმა მეფესთან სტუმრობა დააპირა. ფატმანს ეშინოდა, რომ ჭაშნაგირი გაამჟღავნებდა ნესტანის გაპარვის ამბავს. კონფლიქტი იმით დასრულდა, რომ, ფატმანის თხოვნით, ავთანდილმა მოკლა ჭაშნაგირი.

1. ფატმანმა დაახოცვინა დაგარის მონები _____ 1ქ.
2. ფიცი დაადებინა, რომ საიღუმლოს არავის გაუმჟღავნებდა _____ 1ქ.
3. როდესაც უსენმა მეფესთან სტუმრობა დააპირა _____ 1ქ.
4. ეშინოდა, რომ ნესტანის გაპარვის ამბავი გამჟღავნდებოდა _____ 1ქ.
5. ავთანდილის მიერ ჭაშნაგირის მოკვლით _____ 1ქ.

4. გზირი აწიოკებდა ხოლმე სოფლის მცხოვრებთ. სოფლის მცხოვრებნი გულისხმობდნენ, რომ გზირის სიკვდილის შემდეგ თათრებმა მათ ათასი მარჩილი წაართვეს.

1. გზირი აწიოკებდა სოფლის მცხოვრებთ _____ 1ქ.
2. თათრებმა მათ ათასი მარჩილი წაართვეს _____ 1ქ.

5. დავით გურამიშვილის აზრით, იმის საწინდარი, რომ შთამომავლები მას არ დაივიწყებენ, არის მისი თხზულება („დავითიანი“). იმისათვის, რომ ადამიანი ვინმეს „მუხლთ არ მოექნას“, იგი უნდა ფლობდეს ცოდნას (სიბრძნეს).

1. მისი პოემა _____ 1ქ.
2. სიბრძნეს _____ 1ქ.

6. შავი ყორანი ამ ლექსში საქართველოს ბედისწერის (ისტორიული ძნელბედობის) სიმბოლოა. ეს სიმბოლური სახე გვხვდება ნიკოლოზ ბარათაშვილის „მერანში“.

1. საქართველოს ძნელბედობის _____ 1ქ.
2. „მერანში“ _____ 1ქ.

7. სოფიოს აზრით, რუსებისა და ქართველების ტრადიციები და ხასიათი რადიკალურად განსხვავდება ერთმანეთისაგან. ავტორი აღტაცებას გამოთქვამს ქართველი ქალების, მათ შორის, სოფიოს ზნეობრივი თვისებების გამო.

1. „უცხოებაში რაა სიამე?“ _____ 1ქ.
2. „ჰოი, დედანო, მარად ნეტარნო... დიდება თქვენდა... “ _____ 1ქ.

8. ამ სიტყვებში ჩანს ავტორის ირონიული დამოკიდებულება ქართველთა მიმართ. გენერალთა რაოდენობა რუს ოფიცერს განათლების მაჩვენებელი ჰგონია.

1. ირონიული _____ 1ქ.
2. განათლების _____ 1ქ.

9. როდესაც „სიავეს ქართველისას ამბობს“, პოეტს საზოგადოების გამოფხიზლების მიზანი ამოძრავებს. პოეტის აზრით, მისი „წმინდა... განზრახვა და სურვილი“ იცის ღმერთმა.

1. ერმა საკუთარი ნაკლი რომ გააცნობიეროს _____1ქ.

2. უფალმა _____1ქ.

10. გრძნობა, რომლისათვისაც პოეტი მზად არის სიცოცხლე გაიღოს, არის სიყვარული. „ჩემ ტანჯვაში“, ავტორის აზრით, შეიძლება დაიხადოს ნეტარების (ბედნიერების, სიამოვნების...) განცდა.

1. სიყვარული _____1ქ.

2. ნეტარება _____1ქ.

11. მტერთან საბრძოლველად მიმავალ ლელას მოლაშქრეებმა ურჩიეს, შინ დაბრუნებულიყო და ავადმყოფი მამისათვის მოეველო. წიწოლა შეშინდა ბრძოლის ველზე და მტერს გამოექცა.

1. ოჯახს დაბრუნებოდა _____1ქ.

2. ბრძოლის ველი მიატოვა _____1ქ.

12. პლატონი იმიტომ ნანობდა, რომ ქორწილში კირილემ იჩხუბა და პლატონი უსიამოვნებაში გახვია. პლატონს „საქვრივო“ ფულის გამორთმევა იმიტომ არ სურდა, რომ ბრეგაძეები ღარიბები იყვნენ.

1. ჩხუბში ჩაბმა მოუწია _____1ქ.

2. ბრეგაძეები გაჭირვებულები იყვნენ _____1ქ.

13. ეს ეპითეტია „ცისფერი“. ლირიკული გმირი მზადაა სიკვდილისათვის.

1. ცისფერი _____1ქ.

2. სიკვდილისათვის _____1ქ.

14. ახალგაზრდებმა წიგნების კითხვა რომ დაიწყონ, ვასიკო კეჟერაძის აზრით, ისინი ძალით უნდა ჩაკეტონ „კარცერ-ლუქსებში“ და არ გამოუშვან, სანამ კითხვას არ შეეჩვევიან. ვასიკო კეჟერაძე ხელმძღვანელ მუშაკს „ბედნიერ კაცს“ იმიტომ უწოდებს, რომ მას ბევრი კარგი წიგნი ჯერ არა აქვს წაკითხული და წინ ელის პირველი წაკითხვისაგან მიღებული სიამოვნება.

1. იძულებას _____1ქ.

2. პირველად წაკითხვის სიამოვნება ელის _____1ქ.